

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.778/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 6 april 2007 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang", heeft op 26 april 2007 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Het was, binnen het gegeven tijdsbestek en gelet op de intense bevraging van de afdeling wetgeving, voor deze niet mogelijk om een grondig onderzoek aan het ontwerp te wijden. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voert op algemene wijze het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang uit. Met dat decreet wordt een stelsel van dienstencheques ingesteld met het oog op de uitbreiding van het aanbod van kinderopvang, met name in de woning van de gebruiker(s), en de toekenning van een tegemoetkoming aan gezinnen in de kosten voor die kinderopvang (artikel 3 van het decreet).

2. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door de artikelen 2, 4/, 7, 8, §§ 3 en 4, 9, §§ 1 en 3, 10, 11 en 13 van het decreet van 7 mei 2004. Het verdient aanbeveling om in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp specifiek aan deze bepalingen te refereren, te meer aangezien het decreet van 7 mei 2004 nog andere machtigingen aan de Vlaamse Regering bevat waaraan met het voorliggende ontwerp echter geen uitvoering wordt gegeven.

.../...

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE REGERING

1. In weerwil van hetgeen wordt bepaald in artikel 1 van het decreet van 7 mei 2004, met name dat het decreet zowel een gewest- als een gemeenschapsaangelegenheid regelt, moet naar het oordeel van de Raad van State, afdeling wetgeving, uit de overige bepalingen van het decreet worden afgeleid dat het intrinsiek uitsluitend een gemeenschapsaangelegenheid regelt. Het decreet stoelt immers enkel op de bevoegdheid van de gemeenschappen voor het gezinsbeleid, bedoeld in artikel 5, § 1, II, 1/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en bevat geen maatregelen die verband houden met het tewerkstellingsbeleid waarvoor de gewesten op grond van artikel 6, § 1, IX, van dezelfde bijzondere wet bevoegd zijn. In de mate dat het decreet van 7 mei 2004 bepalingen bevat waaraan een tewerkstellingsbevorderend karakter kan worden toebedeeld (inzonderheid artikel 9 van het decreet), kunnen ook die bepalingen ingepast worden in voornoemde gemeenschapsbevoegdheid. Zoals de afdeling wetgeving reeds herhaaldelijk heeft gesteld, vermogen de gemeenschappen immers maatregelen te nemen die een tewerkstellingsbevorderend effect hebben voor zover die maatregelen kaderen binnen het raam van het beleid inzake de hen toevertrouwde aangelegenheden, in dit geval het beleid inzake kinderopvang als onderdeel van het gezinsbeleid waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn.

Aldus begrepen, behoort het decreet van 7 mei 2004 tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en stelt het voorliggende ontwerp, vanuit bevoegdheidsrechtelijk oogpunt, geen probleem.

2. Nu echter de in het decreet van 7 mei 2004 geregelde aangelegenheid moet worden aangemerkt als een exclusieve gemeenschapsbevoegdheid en niet in bijkomende orde als een gewestaangelegenheid, komt de voorwaarde opgenomen in artikel 2, eerste lid, van het ontwerp, met name dat de gebruiker gedomicilieerd moet zijn in het Vlaamse Gewest, op gespannen voet te staan met de grondwettelijke beginselen van de gelijkheid en de niet-discriminatie, aangezien daardoor immers gebruikers die gedomicilieerd zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad van het voordeel van de regeling worden uitgesloten. Indien die voorwaarde in het ontwerp niettemin wordt behouden, zal voor het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit een redelijke verantwoording voorhanden dienen te zijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

In artikel 1, 10/, van het ontwerp dient te worden verwezen naar artikel 2, 3/, van het decreet, in plaats van naar artikel 1, 3/.

Artikel 2

Het is wellicht niet de bedoeling om de toepassing van de ontworpen regeling middels de definitie van het begrip "werkend" te beperken tot de federale en de gewestelijke ambtenaren (artikel 2, tweede lid, 2/, b), van het ontwerp). De betrokken bepaling dient bijgevolg dermate te worden omgewerkt dat alle ambtenaren zonder onderscheid worden gevisieerd, zo niet dreigt die bepaling op gespannen voet te staan met de grondwettelijke beginselen van de gelijkheid en de niet-discriminatie.

Hoofdstuk V

Indien onder het begrip "doelgroepcriteria" wordt verstaan "de voorwaarden bedoeld in artikel 2 van het ontwerp", wordt dit best ook aldus bepaald. Zo niet verdient het aanbeveling dat begrip nader te omschrijven.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessoren van de
	M. TISON,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME